

Toruń, 15 kwietnia 2024

Prof. dr hab. Wojciech Kujawski
Wydział Chemii UMK w Toruniu
Katedra Chemii Fizycznej i Fizykochemii Polimerów
wkujawski@umk.pl
tel. 56-611-4517

**Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr inż. Agnieszce Miśkiewicz, przygotowana zgodnie z uchwałą Rady Naukowej IChTJ
124/2023, z dnia 18 grudnia 2023.**

Recenzję przygotowano na podstawie zapisu Ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20.07.2018 roku (z późniejszymi zmianami), a w szczególności na podstawie zapisu art. 219 p. 1:

1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

1) posiada stopień doktora;

2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:

a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub

c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Informacje podstawowe o habilitantce

Habilitantka: dr inż. Agnieszka Miśkiewicz (Instytut Chemii i Techniki Jądrowej w Warszawie)

Dr inż. Agnieszka Miśkiewicz w roku 2004 ukończyła studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. **W roku 2013 obroniła pracę doktorską** "Nowe znaczniki promieniotwórcze fazy ciekłej i stałej do zastosowań w badaniach procesów membranowych" wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Grażyny Zakrzewskiej-Kołtuniewicz.

Od stycznia 2005, nieprzerwanie pracuje w Instytucie Chemii i Techniki Jądrowej, zajmując stanowiska: chemika (do listopada 2006), asystenta (do marca 2014), oraz adiunkta (do chwili obecnej). Od maja 2015 pełni także funkcję Zastępcy Kierownika Centrum Radiochemii i Chemii Jądrowej.

Zgodnie z bazą danych Scopus, na dzień 15 kwietnia dr inż. Agnieszka Miśkiewicz jest współautorką 25 publikacji (o łącznym IF= 59,024), które zostały zacytowane 164 razy (187 z autocytowaniami). Indeks Hirscha $h=7$ (bez autocytowań). Habilitantka publikowała swoje prace m.in. w Journal of Hazardous Materials, Desalination, Desalination and Water Treatment, Journal of Membrane Science, Journal of Colloid and Interface Science, Separation and Purification Technology, Hydrometallurgy, Membranes, Energies, a także w czasopismach specjalistycznych, np. Journal of Radiological Protection, Nukleonika, Transactions of the

American Nuclear Society. Wszystkie te czasopisma posiadają współczynnik oddziaływania (IF), chociaż IF jest zróżnicowany – w zakresie od ok. 1 do ok. 10. Zgodnie z oświadczeniem Autorki, w pracach składających się na osiągnięcie naukowe, odgrywała ona wiodącą rolę w przygotowaniu publikacji.

Habilitantka wykazywała się istotną działalnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, wliczając w to uczelnie zagraniczne. W okresie studiów odbyła dwa kilkumiesięczne staże zagraniczne (w Lizbonie oraz w Rostocku). Po uzyskaniu stopnia doktora współpracowała m.in. z naukowcami z UMCS, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Śląskiej, Uniwersytetem Łódzkim, czy SGH.

Ponadto, jako przedstawiciel merytoryczny IChTJ, Habilitantka była opiekunem prac magisterskich i inżynierskich.

Znaczące są także osiągnięcia organizacyjne (m.in. udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych) oraz działania upowszechniające naukę.

Została odznaczona brązowym Krzyżem Zasługi (2015) oraz uzyskała nagrodę naukową Dyrektora IChTJ (2018).

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe Autorka opisała "Usuwanie radionuklidów i metali ciężkich z ciekłych odpadów metodami opartymi na procesach membranowych" opierając się na cyklu 10 prac opublikowanych w latach 2016-2023.

Celem prowadzonych badań było usuwanie radionuklidów i metali ciężkich z odpadów ciekłych, które stanowią zagrożenie dla człowieka i środowiska naturalnego. W badaniach wykorzystywane były techniki membranowe, przede wszystkim techniki ciśnieniowe (ultrafiltracja, mikrofiltracja i odwrócona osmoza) oraz elektrodializę jako prądową technikę

membranową. Ponadto, zaproponowała rozwiązania hybrydowe, łączące techniki membranowe z technikami klasycznymi separacji (MF, UF oraz adsorpcja na sorbentach polimerowych). Jako sorbenty Autorka wybrała tanie i łatwo dostępne materiały odpadowe, jak szlam z przemysłu nawozów sztucznych, popiół lotny, kwas alginowy i jego pochodne. Badania zostały przeprowadzone także z wykorzystaniem struktur metaloorganicznych (a nie "matryc" metaloorganicznych). W przypadku materiałów odpadowych jako sorbentów można postawić pytanie, na ile powtarzalna była jakość tych materiałów w dłuższym okresie czasu? A także, czy koszt sorbentów z MOF nie podwyższał znacznie kosztów usuwania metali ciężkich i radionuklidów? Mam także pytanie dotyczące aktualności pracy H05. Łupki gazonośnie były szeroko badane kilkanaście lat temu, ale po okresie początkowej euforii (lata 2010-2015) praktycznie wszystkie firmy chcące zainwestować w pozyskiwanie gazu z łupków zniknęły z krajobrazu Polski. Czy wyniki tej interesującej pracy mogą być wykorzystane w innym obszarze usuwania metali ciężkich ze środowiska?

Ponadto, Autorka przeprowadziła badania wykorzystania modułów rurowych z membraną metaliczną do ługowania uranu z rud uranowych [H07]. W tym badaniach membrana mikrofiltracyjna posłużyła jako tzw. kontaktor membranowy, do oddzielenia fazy ciekłej zawierającej jony uranu, od fazy stałej stanowiącej pozostałość rudy po ługowaniu. Był to również proces hybrydowy: ługowanie/mikrofiltracja.

Zdecydowanie najciekawszą częścią prowadzonych badań były badania nad foulingiem membran. przedstawione w pracach [H08], [H09] i [H10]. Ogólnie fouling jest zjawiskiem niekorzystnym, prowadząc do znacznego ograniczenia efektywności procesu membranowego. Zjawisko to jest nadal niedostatecznie rozpoznane i dlatego podjęcie tego tematu przez Habilitantkę uważam za bardzo ciekawe i aktualne. Do badań zjawiska foulingu Autorka wykorzystwała techniki radioznacznikowe oraz metody fotoakustyczne ([H09]), co pozwoliło na wyznaczenie (*in situ*) kinetyki tworzenia się osadu na powierzchni membran, wyznaczenia

grubości osadu oraz jego przepuszczalności, w funkcji warunków prowadzenia procesu. Wyniki uzyskane metodą fotoakustyczną zostały potwierdzone także techniką radioznacznikową oraz skaningową mikroskopią elektronową. Istotną nowością tych badań było wykazanie, że w zależności od wielkości cząstek środka kompleksującego występuje inna kinetyka zjawiska foulingu oraz inny rozkład cząsteczek wzdłuż modułu membranowego. Habilitantka wykazała także, że pseudo-drugo rzędowy model kinetyczny lepiej opisuje blokowanie badanej membrany.

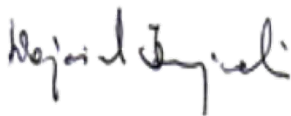
Wykorzystując wyniki uzyskane w trakcie badań na foulingiem, dr inż. Miśkiewicz zaproponowała zastosowanie filtracji dynamicznej z przepływem helikoidalnym, jako metody prowadzącej do redukcji foulingu.

Wniosek końcowy

Po przeanalizowaniu przekazanych materiałów oraz w świetle Ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20.07.2018 roku (z późniejszymi zmianami), **a w szczególności na podstawie zapisu art. 219 p. 1**, stwierdzam, że Habilitantka spełnia w stopniu bardzo dobrym wszystkie 3 kryteria wymagane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego:

- 1. posiada stopień doktora;**
- 2. przedstawiła osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny;**
- 3. wykazuje się istotną i udokumentowaną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.**

Wnoszę zatem, o dopuszczenie Pani dr inż. Agnieszki Miśkiewicz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego oraz popieram i pozytywnie opiniuję wniosek Habilitantki z dnia 18 września 2023 o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Prof. dr hab. Wojciech Kujawski